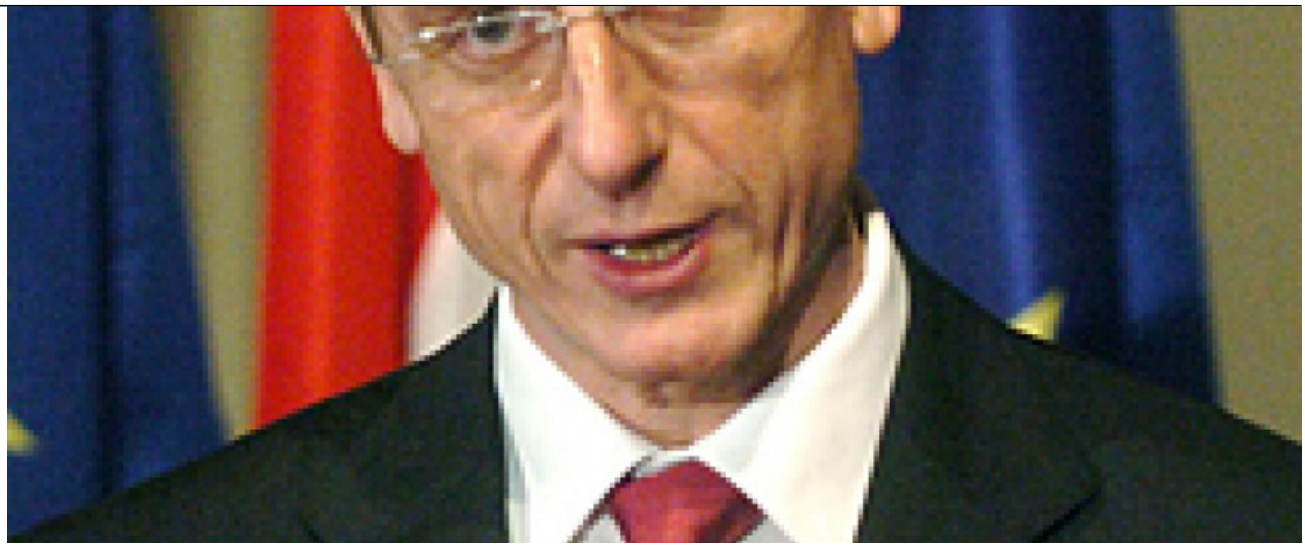

Ébreszt?!

2011 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Na mégiscsak igaz: a legrosszabb kocsi kereke üti a legnagyobb zajt. És ezt a zajt mi, jó, rossz, ilyen-olyan újságírók feler?sítjük. Gyurcsány mond valami baromságot, mi meg ugrunk, szaladunk, írunk, tudósítunk, mintha csupa-csupa gyurcsányizmusból állna ez a bús magyar élet.

Olyanok vagyunk neki, mint haldoklónak a lélegeztet?gép, s ha nem kötnénk rá, már régen a kádk?gyártásnak szentelné drága mindennapjait.

De nem. ? füttyent, mi ugrunk. Például elhiteti velünk, katonaságnépséggel, hogy maga sem tudja, ki tette hallhatóvá ?szödi beszéde halhatatlan szövegét. Bár régi harcostársa, Szanyi Tibor ugyan eszébe juttatta, hogy senki más, mint ? maga, a mester ett?l sem ingott meg, kerestette tovább velünk is az árulóját. Érdekes, miután kiszivárgott az anyag, elvtársai is kinyilatkoztatták, hogy márpedig ?k nem nyomoznak, ?ket nem érdekli, ki az áruló. Mert nyilván tudták. Ha meg nem tudták, elég lett volna a h? titkosszolgához, Szilvásy Györgyhöz fordulni, hiszen ? pillanatok alatt még az augusztus 20-i katasztrófa fondorlatos felel?sét, a meteorológust is elfogta.

Nekünk meg elég lett volna megállni egy pillanatra, vagy leülni egy sör mellé, mert hát az ital néha nem rossz tanácsadó. És kitetszett volna bel?le, a sörb?l, hogy bizony alighanem maga a mester járt közbe a beszéd közzététele ügyében. Mert ugyan kinek jut eszébe a miniszterelnököt kompromittáló anyaggal a mindenkoron kormánypárti MR-nél, azaz a Magyar Rádiónál házalni, normális ember az ellenzéki médiumokhoz fordul az ilyesmivel. Na ugye! Arról nem is beszélve, hogy az adás elhangzása után a mester azonnal büszkén körbehaknizta az összes létez? kormányh? tévécsatornát s talán még a nem létez?ket is. Így pedig nem volt nehéz elhitetni velünk, mezítlábas talpasokkal, hogy ez bizony ragyogó igazságbeszéd. Igaz, igaztudó kiválóságok is segítettek neki, akik – ahogy el?deik voltak egykoron Sztálinnal és Rákosival –, mint mostanság kiderülni látszik, egyszer?en félreismerték.

Na most ez a Gyurcsány, az áldozat nyomoz itten nekünk, teszi magát, felír három nevet egy papírra, majd borítékba rakja, s elküldi h?n szeretett pártjának. Nem nagy ügy, mert ha a hatalomról van szó, felír ? akár háromszázat is, s ha kell, még Katust is felírja, hogy bizony két gázóralesés között ? árulta a kazettát a pápai lengyel piacon. Pártja új f?nöke meg nem tesz egyebet, mint ledarálja. Mármint a levelet. És ebb?l sincs ügy, elvégre az MSZP demokratikus párt, s egy demokratikus pártban meg mindenki azt darál le, amit akar. Hol húst, hol vodkát – igaz, azt párolják –, hol levelet, alkalomadtán pedig egymást. De szigorúan elvtársi alapon, a szocialista demokratizmus jegyében. Majd jön a mindent kiderít? kongresszus, ahol aztán természetesen semmi nem derül ki. Illetve annyi mégis, hogy nem kellenek a gyurcsányi pontok, nincs szükség pártszavazásra. Mire aztán persze elkezd?dik a szavazósdi – megint csak a szocialista demokratizmus nem kis dics?ségére.

Gyurcsány pedig folytatja. Nem érdekli dzsídípi, nem érdekli adóemelés, adócsökkentés, járja a maga útját, folyvást nyikorog, veri a port és a zajt. Egyszer?en nem engedi, hogy ne róla szóljon boldogtalan életünk. Nyomul,

nyomul, s legfeljebb néhanap pihen meg, mondjuk egy bérmálkozás erejéig – istenem, hogy irigylem, hány bérmakeresztanyja lehet már neki –, de aztán megy, megy tovább, húzza az igát. Egyszer?en megállíthatatlan. És nem akad senki, senki, egyetlen elvtársa sem, aki azt mondaná: szép volt, Feri, sok már a hangzavarból, elég volt, Feri!

Nem. Nincs, nincs ilyen. Csak tudnám, mit?l félnek. Hogy akkor ott, ?szödön senki nem állt fel, azt értem. De most? Most, egy talpig demokratikus pártban mi tartja ?ket vissza az egyenes beszédt?l? Hogy egyszer esetleg visszajön? Na és? Akkor tényleg el lehet menni ebb?l az országból.

Demokraták, ébreszt?!

Kiss László, magyarhirlap.hu

Ajánló